„Danskeren",

et ugentligt Nyheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika,

udgivet af

DANISH. LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

„Danskeren" udkommer hver Torsdag.

Pris pr. Aargang i de Forenede Stater $1.50; til Udlandet $2.00.

Bladet betales i Forskud. Bestilling, Betaling, Adresseforandring og alt andet angaaende Bladet adresseres:

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

Redaktør: Harald Jensen.

Entered at the Post Office at Blair, Nebr., as second-class matter.

Advertising Rates made known upon application.

Da „Danskeren" fremtidig skal udgaa om Onsdagen, bedes alle Korrespondancer afsendt saa tidligt, at de kunde være Redaktionen i Hænde Mandag forinden.

Paa Søndag, d. 25. Juni, er det 25 Aar, siden Pastor Jens Pedersen, der for Tiden vikarierer i Lincoln, Nebr., blev præsteviet.

Ordinationen af ham (tillige med Pastor L. O. Kirkeberg) foretoges af Pastor A. L. J. Søholm.

Pastor Jens Pedersen er født i Hammer, Thorup Sogn, i Nærheden af Næstved og takker afdøde Dr. H. C. Rørdam (Fader til den nuværende Sjællands Biskop Dr. theol. & phil. T. Skat Rørdam) som sin aandelige Fader.

Her i Amerika har Pastor Pedersen lige til i Fjor virket som Præst i „Den danske Kirke," men paa den forenede Kirkes Aarsmøde i Greenville, Mich., 1898, blev han optaget hos os.

I de mellemliggende Aar har han betjent Menigheder, først i Luck, Wis., i en 13—14 Aar, senere i Ludington, Mich., Gordon, Nebr., og Davey, Nebr. — Nu under den forenede Kirke betjener han Menigheden i Lincoln, Nebr.

Den nu allerede udvortes ældede Mand, har vundet mange Venner i den forenede Kirke — og navnlig paa Aarsmødet i Hutchinson kendtes det, at man i ham mødte en lødig kristelig Personlighed — en Mand med en genfødt Villie, med Lyst til Retfærdighed og Sandhed.

Det gode Ord, han ved Slutningsmødet gav os med paa Rejse, idet han takkede for Samværets Glæder: „Lykke paa Rejsen og Guds Engel ledsage eder," klinger endnu i vore Sjæle. Og med dette Minde om og Billede af den gamle Præst, ville vi ønske ham al Herrens Naade, Fred, Velsignelse og Styrke til hans fremtidige Gerning herovre. Gud styrke og trøste ham til Præstegerningens Glæder og Sorger.

Den unge, i Danmark saa velkendte Sekretær for „Kristelig Forening for unge Mænd" i København, Cand. theol. Olfert Ricard befinder sig for Tiden her i Amerika. Hvad denne Mand har udrettet for Københavns „K. F. U. M." som for adskillige Ynglingeforeninger Landet over, staar skrevet tydeligere og mere uudsletteligt i den store Bog histoppe — end om vi vilde fortælle lidt derom. I sjælden Grad forener han Begavelse med dyb Ydmyghed.

Hans Rejse gælder dog ikke den danske Ungdom herovre i Amerika, — det er just paa dette Punkt, vi ville sætte Fingeren. Thi, lad være, at, naar en rejser ud efter aandelig Rigdom og Velsignelse, han da snarest vender sig til den store amerikanske Verdens Studentermøder og „Y. M. C. A." — Men at Ricard, netop en Mand, hvis Hjælp vi herovre trænge til for at faa Arbejdet for Ungdommens Frelse sat i Gang og Stil, rejser til Amerika uden at tjene først og fremmest for denne Sag — det gør os en Smule ondt.

Her er saa megen dansk Ungdom udenfor Kirken, og hvem af Menneskehænder kunde bedre hjælpe os til at faa Svinghjulet bragt over det døde Punkt — end netop Ricard, der kender Organisationshemmeligheden ved det mægtige Opsving, Sagen har faaet i København.

Hvornaar vil Danmarks Kristne tilfulde optage, at der er endogsaa mange Danske i Amerika. Vi beklage os ikke, men vi undre os.

En anden dansk Mand, hvem vi unægtelig ikke sympatiserer saa meget med, nemlig den fritænkerske Forfatter Erik Skram, befinder sig ogsaa — som allerede tidligere meddelt — her i Amerika. Hvad han egentlig vil her, ved kun nogle faa indviede i New York. At regne efter den Hemmelighedsfuldhed, der iagttages hermed, maa hans Planer være mere end storslaaede. Den danske Rigsdag, der har skænket ham Rejsepengene, kender ikke en Gang den rette Plan. Den antager, at den sendte Hr. Skram herover for at samle statistiske Oplysninger om de Danske herovre. Men Statistik er — efter sin Natur — aldeles ikke noget, der skal hemmeligholdes — og hele det Materiale, som Rigsdagen ønskede, ligger fuldt færdig og kunde være afsendt forinden Hr. Skrams Ankomst. Vi ville dog beholde som vor Hemmelighed, hvor Skuffen med Materialet findes.

Saa med Tiden faa vi jo nok lidt fornuftigere og udførligere Besked med Hr. Skrams Planer. Vi have just vor egen Mening om dem.

Det Punkt, hvor man faar det stærkeste Indtryk af, hvilken Fremgang Guds Riges Sag har haft hjemme i Danmark i Løbet af den sidste Menneskealder, er uden Tvivl: Ungdomssagen.

Fra ganske smaa Begyndelser ere Ynglinge- og Pigeforeningerne voksede frem og tæller nu i alt 446 Foreninger med et Medlemsantal af 14,767 — og her er der kun Tale om saadanne Foreninger som efter Aandsretning og Arbejdsmaade ere Børn af „Den indre Mission." — Hvorledes de grundtvigianske Ungdomsforeninger trives, ved man ikke noget om, men deres Præg er ogsaa saa verdsligt, at det er tvivlsomt om man kan tage dem med i Betragtning, naar der er Tale om kristelig Vækkelse af Ungdommen.

Efterhaanden som man fik Øje for den store Betydning, som de saakaldte Fællesmøder, hvor Folk fra hele Landet samles, kan have navnlig for Ungdommen, der saa forholdsvis let aabner Hjertet og tager mod de stærke Indtryk, er der Aar efter Aar bleven afholdt saadanne Fællesmøder for den vakte Ungdom.

Disse Møder blive stedse mere talrigt besøgte, og de bæres i Reglen af en saadan Feststemning, at selv de ældre Deltagere rives fuldstændig med.

Det første Fællesmøde afholdtes 1886 i Odense; nu i Aar holdtes det fra 24. til 26. Maj i Jyllands Midterby: Herning.

Som unge Deltagere var anmeldt over 2000, men den stærkt vakte Herning Egn leverede saa selv lige saa mange til, saa at det samlede Antal Deltagere gik op til 5,500, foruden Herning By.

Møderne, der desværre ikke kunde laane vort amerikanske Stedse-Sommervejr, men maatte nøjes med dansk Regn- og Graavejr, holdtes paa en aaben Plads i Byen; over Indgangen hilstes man af de paa en Gang manende og glædefyldte Ord: „I hellig Prydelse kommer dit unge Mandskab" (Sal. 110,3).

Der var mødt adskillige Deltagere fra de to andre nordiske Lande, deriblandt fra Norge: Provst Anker og Professor Waage, fra Sverrig Sekretær for de svenske Foreninger: Winquist — og fra Schweiz, hvor Generalforbundets Bestyrelse bor, mødte Oberstløjtnant Ch. Fermaud, den velkendte Generalsekretær for de kristelige Ynglingeforeningers Verdensforbund. I Parantes bemærket talte han paa dansk til vore unge.

Af danske medvirkende Deltagere nævnes Biskop Götzsche, Præsterne Busch, Götzsche, Skovgaard-Petersen, Fibiger og den danske Sekretær Pastor Poulsen. Under Mødet modtog man Budskabet om gamle Lærer Bransholms Død. Han har været en af Foregangsmændene i denne Sag hjemme.

Af Forhandlingsemnerne kunne vi nævne: „Kristendom og Nationalitet," samt „Troen og den unges Trang til at komme frem i Verden."

Naar vi atter have optaget Afdelingen „For Ungdommen" her i Bladet, da kunde vi anføre mange Grunde herfor.

Først og fremmest da: et levende udtrykt Ønske fra mange Læseres Side, dernæst fordi vi gerne paa en særlig Maade ville henvende os til de unge herovre. Der bydes den danske Ungdom herovre saa meget Læsestof af ikke-dansk Oprindelse og, Adgangen hertil er saa let, saa vi betragte det som en Del af vor Opgave at byde Ungdommen Læsning, der efter sin Karakter og Aand staar i nøje Forbindelse med dansk Aands Folke- og Kirkeejendommelighed. Vort Maal er hermed — som med hele Bladet — at give det danske Element her i Amerika et sandt og godt Udtryk paa Modersmaalet, for derved at bane Vej for alle de sande, gode og skønne Kræfters Udfoldelse blandt de unge herovre.

Det vil derfor glæde os, om vore unge Læsere ville finde sig godt til Rette med „For Ungdommen" og blive saaledes interesseret i denne Afdeling af „Danskeren," at de ville give os baade et og andet Bidrag i Digt og Prosa hertil.

Det skulde saa lykkes os at faa ogsaa i den Forstand givet Udtryk for, hvorledes den danske Ungdom herovre lever og aander, tænker og taler. „For Ungdommen" vil saaledes blive ikke den mindst interessante Del af vort Blad.

En Mærke- og Livssag.

Til den forenede danske Kirkes Præster, Menigheder og Venner.

Naade være med eder!

„Dansk luth. Kirkeblad" og „Danskeren" have begge delvis allerede meddelt ikke saa lidt fra Aarsmødet i Hutchinson, Minn., om de mange Sager, som der vare fremme til Overvejelse af, hvad der vedrører den forenede danske Kirkes Interesser, vort Folks Vel, Herrens Ære og den enkeltes Frelse. Med dette for Øje er det selvfølgeligt ikke Meningen med disse Linier at gentage, hvad der er sagt, eller komme ind paa en Del Enkeltheder.

Det, hvorom jeg her vil skrive, er, hvad der vel i dybeste Forstand kan betegnes som en Mærkesag, nemlig vor Skolevirksomhed. Det er om denne Sag, jeg gerne her vilde fremkomme med følgende Tanker og Bemærkninger:

I. Som man vil se af Meddelelserne fra Aarsmødet og Beretningen, der nu snart vil udkomme, var Skolevirksomheden en af Hovedsagerne, der paa ganske særlig Vis lagde Beslag baade paa Kirkeraadets og Aarsmødets Opmærksomhed. Dette bør heller ikke forundre nogen; thi det er en Sag af mest indgribende Betydning for den forenede danske Kirke i Amerika.

Men netop fordi det er en saa vigtig Sag, derfor er den forbunden med saa mange Vanskeligheder, som i Regelen jo alle Sager ere, der omfatte betydningsfulde Momenter. — Men alle Vanskeligheder maa ryddes af Vejen, alle Ofre, Hensyn, Ønsker, Særinteresser og Fordomme maa vige for dette ene, store Hensyn —: Hvor og hvorledes kan Skolevirksomheden bedst øves med de største Resultater i enhver Henseende? Det store Samfundshensyn maa her være det afgørende.

Naar saa det stedsbestemmende Hensyn kom frem i Aarsmødet, ja saa, som Bladene allerede have meddelt, besluttede Aarsmødet at flytte College-Afdelingen fra Elk Horn, Ia., til Blair, Nebr., af ikke blot een, men mange Grunde. Men om nu en saadan Bestemmelse kan finde Orenlyd og Hjerterum alle Vegne, er vel nok maaske et Spørgsmaal; thi ved en mindre indgaaende Overvejelse af Sagen, kan der let gøres forskellige tilsyneladende berettigede Indvendinger mod en saadan Bestemmelse. F. Eks. en Del kunde sige omtrent som saa: For nogle Aar siden bragte vi store Ofre for at købe Elk Horn Skole, fordi vi troede, at Elk Horn Skole skulde være vor fremtidige College og Præsteskole, og derfor gav vi de store Summer med Glæde til denne Sag; men nu vil altsaa denne Bygning, hvorpaa vi have ofret saa meget, saa godt som komme til at staa tom og ubrugbar. Enhver vil let indse, at ved første Øjekast er her ikke saa lidt af et vægtigt Moment for en saadan Argumentation, om ellers nogen vil argumentere i denne Retning. Men, Venner, lige i denne Forbindelse maa det være mig tilladt at fremhæve et Moment, som vi ingenlunde maa overse, og det er: Vi Mennesker ere ikke Herre over Situationen. Herrens Veje ere ikke vore Veje, og Herrens Tanker ere ikke vore Tanker. Men eet kunne vi vide med Vished, og det er: at Herrens Tanker og Veje ere de rette.

For fem Aar siden gik, hvad der i Dag hedder: „Den forenede danske ev.-luth. Kirke i Amerika," frem ad to Veje, hver ad sin egen Samfundsvej — maaske en Del i de Dage tænkte paa: ja, saaledes burde det vedblive at være; men lovet være Herren! han tænkte den store Enhedstanke: de to kunne og skulle forenes til eet, og jeg vil velsigne dem og gøre dem til en Velsignelse. Hvo iblandt os har ikke erfaret dette? Men som vi nu der gik hver paa sin Samfundsvej, saa arbejdede selvfølgelig enhver paa at befæste sin Eksistense. Resultatet blev ganske naturligt to Skoler; thi Skolerne tjene jo i særlig Grad til at befæste et Samfund.

Dette skete altsaa i Sondringens Tid, hvad der ellers under andre Omstændigheder aldrig vilde have sket — der blev to Skoler i Stedet for een. Men nu have vi dem. Hvad er saa her at gøre? Kunde de begge bære sig selv, ja saa var Sagen let nok at komme fra; men nu er det en Kendsgerning, at ingen af Skolerne, hverken Elk Horn eller Trinitatis Seminarium kan bære sig, men kun under deres nuværende Drift stadig paaføre sig ny Gæld. Omstændighederne paanøde altsaa en Forandring for at faa vort Skolevæsen ind paa et Grundlag, saa at vi, set baade fra den financielle og fra den økonomiske Side i det hele taget, kunne komme paa Fode igen.

Det var dette store Moment, der var henstillet til Aarsmødets Afgørelse. Naar saa Talen blev om Valget mellem Elk Horn, der ligger omkring 12 a 15 Mil ude paa Landet, og Blair, hvor Jernbanerne løbe baade i Øst og Vest, Syd og Nord, saa kunde der naturligvis fra alle rettænkende Mennesker kun blive Tale om Blair, der, baade hvad den forenede danske Kirke og de Forenede Stater angaa, er et centralt Sted. Herren velsigne i Naade den nu omfattende Skolevirksomhed, som der til Efteraaret tænkes paabegyndt paa Trinitatis Seminarium.

II. Den anden Bestemmelse, som Aarsmødet fattede, lød saaledes: „Kirkeraadet og Skolekomiteen bemyndiges til at foretage de nødvendige Reparationer og Tilbygninger ved Skolen i Blair — dog uden at paaføre Samfundet nogen Gæld."

Et kan jeg ikke undlade her straks at gøre opmærksom paa, der for saa vidt kan karakterisere den hele Drøftelse om hele Skolesagen paa Aarsmødet, og dette kan maaske bedst udtrykkes saaledes: Vi trænge en vel opført Skolebygning, svarende til Nutidens Krav; vi trænge dygtige og grundkristelige Lærere ved vor Læreanstalt — kunne vi faa dette, saa elske vi Sagen og saa ville vi med Beredvillighed støtte den. Med det samme kan her anmærkes: — Kærligheden og Beredvilligheden viste sig ogsaa saa ejendommeligt skønt paa Aarsmødet, ved den ikke ubetydelige Subskription, der blev optaget under Mødet — omkring en $1200. Fra Blair By kunne vi gøre Regning paa mindst $1000. Men igen til Resolutionen; den omfatter egentlig tre Ting: Reparation af de gamle Bygninger, Opførelse af en ny, om Nødvendigheden kræver det, og saa det bestemte Paalæg: det hele skal udføres uden Gæld.

To Ting paanøde sig med absolut Nødvendighed — Reparation af den egentlige Hovedbygning, det vil sige: Indlægning af Varmeapparater, en Del mindre Istandsættelser og Inventarium m. m. Dette Reparationsarbejde vil koste omkring $3500 — og Opførelse af en Logibygning fortrinsvis for Kvinder, vil koste omkring noget lignende $3500 a $4000.

Om Skolen skal komme i en ordentlig forsvarlig Stand, er disse to Ting aldeles nødvendige. Men hvad saa? At faa Skolen i denne Orden er afhængig af det sidste, nemlig Paalægget om at opføre det hele uden Gæld.

Enhver vil kunne se, at Skolekomiteen og Kirkeraadet er i en meget vanskelig Stilling. Men lad mig saa her straks med det samme sige: der er kun een Vej, men ogsaa kun een Vej, ad hvilken vi kunne komme frem til det forønskede Maal, nemlig i alle Henseender at faa en god Skole, og det er: at vi alle over hele Linien (alle Præster og Menigheder og enkelte Venner udover Landet), tage fat og løfte i Fællesskab; thi Sagen er det værd, saa kunne vi bortrydde alle Vanskeligheder og med Sikkerhed naa Maalet. Men Sagen taaler ingen Forhaling, der er saa at sige ikke et Minut at spilde; thi Skolekomiteen og Kirkeraadet maa have Resultater i Hænde allerseneste den 20. Juli, om der er subskriberet saa mange Penge, saa Arbejdet kan udføres uden Gæld. Hvad saa den praktiske Side af Sagen angaar, saa lad mig her meddele Venner af Sagen følgende: Samtidig med denne Artikkels Offentliggørelse vil der blive tilsendt alle Præster i den forenede danske Kirke to Slags Subskriptionsbøger, en for gifte og en for ugifte Folk. Præsterne anmodes om at faa nedsat Komiteer paa ethvert Sted. Komiteen bør ikke omfatte mere end een Person; men helst saaledes: en ung Mand blandt de unge Mænd, en ung Pige iblandt unge Piger og en gift iblandt Familierne, eller om Præsten selv vil være saa venlig at danne denne sidstnævnte Komite.

Saa kun sluttelig dette: Kære Embedsbrødre, lad os her foregaa Menighederne med et godt Eksempel, dels ved personlig Subskription og dels ved at tale Sagens Storhed og opmuntre til kraftigt Fællesarbejde.

Kære Forældre, det er mig umuligt at tro andet, end at der maa være mange Hjerter, der slaa varmt for denne store Mærke- og Livssag — Skolesagen for vore Sønners og Døtres timelige og evige Vel, for Menighedens, Kirkens og Statens Bedste. Umuligt andet! Der maa ogsaa være mange, der kunne yde en rundhaandet Gave, et Takoffer til Herren for „det meget" af timeligt og aandeligt Godt, som I have modtaget indtil i Dag. Gud give os kære Familiefædre og Mødre, rundt om i Samfundet, en inderlig Kærlighed til Sagen, saa skal Maalet naas; thi Midlerne have vi.

Og saa et Ord til eder I unge Venner. Du unge Mandskab, Herren kalder ad dig til kraftig Daad, til nidkært Arbejde. Du skal nu faa Lov til at tage det ene store Løft i Arbejdet, der ligger for os, som Herren har lagt hen til os at udføre. Unge Venner, I skulde faa det Naadeprivilegium, at indsamle Beløbet til en Logibygning. I studse og tænke: nej, det er umuligt, det kan ikke lade sig gøre. Jo, unge Venner, lad mig sige det kan meget let lade sig gøre. Hør nu her et Regnestykke: Der er omkring 150 Menigheder i den forenede danske Kirke. Kan der i disse Menigheder ikke findes hundrede unge Mænd og hundrede unge Kvinder, der kunde sætte sig i Spidsen for at samle hver $25. Visselig! thi jeg er forvisset om, at der kunde let findes 200 unge Mennesker, der uden Skade for dem selv, ja, til megen Velsignelse for dem selv og Sagen, kunde yde en saadan Gave. Det vil udgøre den skønne Sum af $5000.

Gud elsker en glad Giver.

Saa være da Sagen varmt anbefalet til en hurtig og glædelig Afgørelse.

I broderlig Ærbødighed

G. B. Christiansen.

Den for. danske ev.-luth. Kirke i Amerika.

Tredie Aarsmøde.

III.

Hutchinson, Minn., d. 8. Juni 1899.

Ved Onsdag-Formiddags Session meddelte Sekretæren Navnene paa de Menigheder som havde sendt Hilsener til Aarsmødet, hvorefter de enkelte Præster og Delegater bragte deres respektive Hilsener.

Herunder kom Talen paa de adskillige udebleune Præster og paa Delegaternes Faatallighed i Forhold til Menighederne Antal.

Det udtaltes da, at de Præster og Delegater, som forsømme Aarsmøderne tabe selv mest derved — de komme ud af Strømmen.

Fra Detroit, Mich., forelaa en hjertelig Indbydelse til Kirken om at holde sit næste Aarsmøde der. Den kom fra Borgmesteren og var understøttet af Michigans Guvernør.

Desangaaende nedsattes en 3 Mands Komite.

Alle Hilsener bleve modtagne.

Det vedtoges i Sagen om Missionen paa Atlanterhavskysten, at Kirkeraadet skulde skænke den sin særlige Opmærksomhed.

Kolonisationskomiteen godkendes og bliver staaende. Det paalagdes Kirkeraadet i Forbindelse med Skolekomiteen at foretage de nødvendige Ændringer i Skoleplanen — og af Censorer udnævnes 1 hvert andet Aar, med Embedstid i 4 Aar.

Hvorefter Kirkeraadet fik Aarsmødets Tillidsvotum for godt og trofast Arbejde. Alle Medlemmer rejste sig op.

Efter Begrundelse af Delegat M. Beck (Blair) vedtoges det, at der maa indsamles til en ny Kirke i Blair, da Byens nuværende dels allerede er for lille, dels umulig kan rumme alle de unge, man nu venter paa Skolen til Vinter.

I Spørgsmaalet om Balslevs Lærebog vedtoges det, at „Lærebogen oversættes paa godt kristeligt Engelsk uden Udeladelser eller Tilføjelser. — Direktionen for Danish Luth. Publ. House udvælger 2 Mænd til Oversættelsesarbejdet. Oversættelsen revideres af to Mænd, en af Samfundet og Dr. Weidner fra Chicago, der anmodes om at ledsage den med et Forord. Den skal være færdig 2. Januar 1900 og udkomme 1. April samme Aar".

Angaaende en engelsk-luthersk Salmebog nedsattes en Komite: A. S. Nielsen, L. Johnson og J. Lund, der skulle rapportere ved næste Aarsmøde.

Næste Komite havde gjort Forslag om, at „De Unges Blad" skulde gaa ind, og en Afdeling i Stedet for optages i „Danskeren", men Aarsmødet frygtede for, at det vilde skade de unges Sag.— „De Unges Blad" skal derfor forsøge endnu et Aar. Det gælder for alle Venner af den danske Ungdoms Frelse at støtte og fremhjælpe dette Blad.

I Onsdags-Eftermiddags Session vedtoges det, at i Overensstemmelse med Samfundets tidligere Praksis overlodes det til Kirkeraadet at bestemme Stedet for næste Aarsmøde. Men for Indbydelsen fra Detroit takkede man ved at rejse sig som en Mand.

Aarsmødet anbefaler Balslevs Lærebog og Bibelhistorie til Brug i den for. Kirke.

Det vedtoges efter nogen Diskussion at oprette en gensidig Hjælpeforening, og Sygekasse. Den sidste begynder straks sin Virksomhed. Den første, naar der foreligger 500 applications.

Foreningens Styrelse valgtes, nemlig: Raarup (Form), Kirkegaard (Viceform.), Lange (Sekr.), Schow, (Kas.) Kr. Nielsen (Des Moines), Hjælpesekretær.

Præsteenke-Komiteen aflagde Beretning, og en ny Komite valgtes: Rasmussen, Thisted, J. M. Hansen.

Komite No. 3 fremlagde Forslag ved Pastor J. Petersen.

Det vedtoges i Overensstemmelse med Komiteens Forslag, at der opføres Staldbygning og Brændehus ved Waupaca-Børnehjem.

Derimod kunde man endnu ikke gaa ind paa at oprette en særlig Afdeling for Spædebørn. Det antoges med Formandens Henstilling, at saadanne Børn kunde anbringes foreløbig hos barnløse Ægtepar.

I Sagen: Skolen i Racine udtalte Komiteen: „Da Aarsmødet ikke anser det muligt for Samfundet i indeværende Aar at opføre Skolen i Racine, saa i det det udtaler sin Glæde over, hvad der hidtil er gjort i den Sag af den paagældende Gerning, udtaler det Haabet om, at nævnte Forening maa være i Stand til at føre Sagen frem og vinde saadan Tilslutning i Samfundet, at Skolen efter den fremlagte Plan maa kunne opføres i en forholdsvis nær Fremtid.

Om dette Punkt udspændte sig nogen Diskussion, vi anføre kun, at paa Spørgsmaalet om det skulde være en Samfundsskole, svarede C. H. Jensen: Ja, hvorimod Schow (Racine) ikke kunde give dette Løfte, at de skal overgive Skolen uden videre. — Komiteens Forslag blev derpaa vedtaget.

Ved Mødets Slutning overraktes der Pastor H. Hansen en Erkendtlighedsgave ($73.25) i Anledning af hans Jubilæumsfest — og Formanden knyttede nogle Takkens Ord for H. Hansens Arbejde. Han mindede om, at Hansen holdt for 25 Aar siden den første lutherske Gudstjeneste i Council Bluffs for een Tilhører. De to sang og knælede sammen — men se, nu staar der 25 Præster i denne Egn. Pastor Hansen talede i bevægede og varme Ord for den herlige Overraskelse, med Ydmyghed ser han tilbage paa sit Livs for vore Øjne saa tjælden store Gerning. — Men med stor Tak til Herren, for hvad han har udrettet for vort Folk gennem de 25 Aar. — Det var en kær, uforglemmelig Stund. —

Efter en Bøn ved Pastor Anker for Skolesagen, tegnedes der med det samme $1150 fra Aarsmødets Deltagere.

Godt begyndt er halvt fuldendt.

Vi maatte holde Session ogsaa Onsdag Aften.

Et Udkast til Menighedskonstitution anbefaledes som et Forslag til Menighederne. I Skolesagen besluttede man paa Formandens Forslag, at Pastor Harald Jensen maa ansættes som Lærer, for at vi ikke skal komme til at staa alene med en Lærer.

Saa naaede vi til en Forhandling om Ungdomssagen.

Ved Pastor Gertsen meddelte Komiteen sin Indberetning. Arbejdet var, trods al Skrøbelighed, bleven velsignet i det sidste Aar. I alt var der holdt 1050 Møder for og blandt de unge. 537 ere Medlemmer af Ynglinge- og Pigeforeninger, og flere meddele, at de vil danne Foreninger.

Møderne bør være ugentlige, ikke ved festlige Lejligheder — man kan ikke begynde med blot Fællesmøder; thi det er at begynde bagfra. Der maa først organiseres, i det der tages Sigte paa den enkelte. Det skal anbefales: De unge skal tage paa Højskole.

Paa Formandens Opfordring giver Past. Harald Jensen udførlig Besked om Ungdomssagens Begyndelse, Trivsel og Organisation i Danmark.

Præsterne Kirkegaard og C. H. Jensen opfordredes til ivrigt Arbejde for denne Sag, hvorof Fremtiden hænger.